

Amerika üçün gələcək və 18 iyul 2020 — Üç nömrə

Görən gözlər və eşidən qulaqlar nə bəxtiyardır

Jeff Pippenger

2023-08-25

İslahat hərəkatlarının xətləri Vəhy onuncu fəsildəki “yeddi ildırım”ı anlamaq üçün açardır. “Yeddi ildırım” birinci mələyin xəbərinin 11 avqust 1840-cı ildə qüvvətləndirilməsindən 22 oktyabr 1844-cü ildəki Böyük Məyusluğa qədər olan tarixini təmsil edir. Onuncu fəsil bu anlayışı dəstəkləmək üçün fəsil daxilində üç daxili şahid təqdim edir.

“1840–44-cü illərin advent hərəkatı Allahın qüdrətinin şanlı təzahürü idi; birinci mələyin xəbəri dünyanın hər bir missioner məntəqəsinə çatdırıldı və bəzi ölkələrdə on altıncı əsrdəki Reformasiyadan bəri hər hansı bir diyarda şahid olunmuş ən böyük dini maraq baş qaldırmışdı; lakin bunları üçüncü mələyin son xəbərdarlığı altında baş verəcək qüdrətli hərəkat kölgədə qoyacaqdır.” The Great Controversy, 611.

Birinci mələyin xəbəri 1840-cı ildən etibarən dünyaya çatdırıldı. Uriah Smith, Sister White ilə uyğunluq içində, pionerlərin anlayışını ifadə edir. Smith birinci mələyin 1798-ci ildə gəldiyini qəbul edir və 1840-cı ildə enən mələyin məhz birinci mələk olduğunu göstərir. Smith və pionerlər sadəcə olaraq bir xəbərin gəlişi ilə onun qüvvətləndirilməsi arasındakı fərqi nəzərə almamışdılar. Smith aydın şəkildə bildirir ki, Vəhy kitabının onuncu fəslindəki mələk bir ayağını dənizin, o birini isə yerin üzərinə qoyduqda, bu, dünyaya çatdırılan xəbəri müəyyənləşdirirdi.

“Beləliklə, 1798-ci ildə Məsihin gününün yaxın olduğunu elan etməyə qarşı qoyulmuş məhdudiyyət sona çatdı; 1798-ci ildə axır zaman başladı və kiçik kitabın möhürü götürüldü. Deməli, həmin dövrdən etibarən Vəhy 14-dəki mələk Allahın hökm saatının gəldiyini elan edərək irəli çıxmışdır; həmçinin məhz həmin vaxtdan etibarən 10-cu fəsildəki mələk dəniz və quru üzərində durub, daha artıq zaman olmayacağına and içmişdir. Onların eyniliyi haqqında heç bir sual ola bilməz; və onlardan birinin yerini müəyyənləşdirməyə xidmət edən bütün dəlillər, digərinə münasibətdə də eyni dərəcədə keçərlidir. Burada indiki nəslin bu iki peyğəmbərliyin yerinə yetməsinin şahidi olduğunu göstərmək üçün hər hansı mübahisəyə girməyə ehtiyac yoxdur. Adventin təbliğində, xüsusilə 1840-cı ildən 1844-cü ilə qədər, onların tam və təfərrüatlı icrası başladı. Bu mələyin mövqeyi — bir ayağı dənizin, o biri isə qurunun üzərində — onun bəyanının dənizdə və quruda geniş yayılmasını ifadə edir. Əgər bu xəbər yalnız bir ölkə üçün nəzərdə tutulmuş olsaydı, mələyin yalnız quruda mövqe tutması kifayət edərdi. Lakin onun bir ayağı dənizin üzərindədir; buradan belə nəticə çıxara bilərik ki, onun xəbəri okeanı aşacaq, yer üzünün müxtəlif millətlərinə və bölgələrinə yayılacaqdır; və bu nəticə, yuxarıda istinad edilən Advent elanının həqiqətən də dünyadakı hər bir missioner məntəqəsinə çatmış olması faktı ilə daha da qüvvətlənir. Bu barədə 14-cü fəsildə daha çox.” Uriah Smith, Thoughts on Daniel and the Revelation, 521.

Buna görə də onuncu fəslin birinci ayəsi 11 avqust 1840-cı ili müəyyən edir, çünki həmin vaxt Vəhy kitabının doqquzuncu fəslindəki peyğəmbərliyə uyğun olaraq Osmanlı hökmranlığının əvvəlcədən bildirilmiş sonu başa çatdı. Bacı Uayt deyir:

“1840-cı ildə peyğəmbərliyin daha bir diqqətəlayiq yerinə yetməsi geniş maraq doğurdu. Bundan iki il əvvəl, ikinci gəlişi vəz edən aparıcı din xadimlərindən biri olan Cozaya Liç Vəhy 9-un bir izahını dərc edərək Osmanlı İmperiyasının süqutunu qabaqcadan bildirmişdi. Onun hesablamalarına görə, bu qüvvə ... 1840-cı il avqustun 11-də devrilməli idi; o vaxt Konstantinopoldakı Osmanlı hakimiyyətinin qırılması gözlənilə bilər. Və mən inanıram ki, məhz belə olduğu görünəcəkdir.”

“Müəyyən edilmiş elə həmin vaxtda Türkiyə öz səfirləri vasitəsilə Avropanın müttəfiq dövlətlərinin himayəsini qəbul etdi və bununla özünü xristian xalqlarının nəzarəti altına qoydu. Hadisə qabaqcadan deyilmiş xəbəri tam dəqiqliklə yerinə yetirdi. Bu məlum olduqda, çoxları Miller və onun əməkdaşları tərəfindən qəbul edilmiş peyğəmbərlik şərh prinsiplərinin düzgünlüyünə əmin oldular və advent hərəkətinə heyrətamiz bir təkan verildi. Elmlə və nüfuzlu adamlar həm onun baxışlarını təbliğ etməkdə, həm də çap edib yaymaqda Millərə qoşuldular və 1840-cı ildən 1844-cü ilə qədər bu iş sürətlə genişləndi.” The Great Controversy, 334, 335.

Onuncu fəslin birinci ayəsi 1840-cı ilə aiddir və onuncu ayədə biz Yəhyanı 22 oktyabr 1844-cü ildə acı bir məyusluq içində görürük. Yəhya kiçik kitabın xəbərini dünyaya aparanları təmsil edirdi; onlar isə yalnız 22 oktyabr 1844-cü ildə həmin acı məyusluğu yaşadılar. Birinci ayədən onuncu ayəyədək olan hissə 1840-cı ildən 1844-cü ilədək olan tarixi təmsil edir. Bu, onuncu fəslin daxilində olan daxili şahidliklərdən biridir.

Digər şahid, kiçik kitabı yeyən və onun ağzında şirin olan Yəhyadır; bu, onun 11 avqust 1840-cı il xəbərini qəbul etməsini, sonra isə 22 oktyabr 1844-cü il Böyük Məyusluğunda bunun mədəsində acıya çevrilməsini təmsil edir.

Və mən o kiçik kitabı mələyin əlindən götürüb yedim; o, ağzımda bal kimi şirin idi; lakin onu yeyən kimi qarnım acı oldu. Vəhy 10:10.

Onuncu ayə 1840-dan 1844-ə qədər olan məhz tarixi bir ayədə təmsil edir. Bu, “yeddi gurultu”nun həmin tarixi təmsil etdiyinə dair fəslin daxilindəki ikinci daxili şahiddir. Sister White artıq “yeddi gurultu”nun birinci və ikinci mələyin xəbərləri altında baş vermiş hadisələrin təsvirini təmsil etdiyini müəyyən etmişdir. İkinci mələyin xəbəri böyük məyusluqda sona çatdı, buna görə də “yeddi gurultu” elə həmin tarixi təmsil edir. 11 avqust 1840-dan 22 oktyabr 1844-də baş vermiş Böyük Məyusluğa qədər olan tarixin Vəhy kitabının onuncu fəslində vurğulanan peyğəmbərlik tarixi olduğuna dair həqiqəti dəstəkləyən üç daxili şahid vardır.

Sonra son ayədə, “yeddi gurultu” ilə bağlı həqiqətə uyğun olaraq, xəbərin təqdim edilməsi və həmin tarixin məhz təkrar olunması üçün bir əmr verilir.

Və o mənə dedi: Sən yenə bir çox xalqlar, millətlər, dillər və padşahlar haqqında peyğəmbərlik etməlisən. Vəhy 10:11.

Yeddi gurultu onu göstərir ki, “axır vaxt”da möhürü açılmış olan xəbər qüvvətləndiriləndə Adventizmin başlanğıcı necə olmuşdusa, eləcə də 1989-cu ildə möhürü açılmış olan xəbərin Vəhy 10-dakı mələk tərəfindən deyil, Vəhy 18-də enən mələk tərəfindən qüvvətləndirilməsi Adventizmin sonunu təsvir edəcəkdir. Vəhy 18-in mələyi 11 sentyabr 2001-ci ildə endi və biz indi 1840-dan 1844-ə qədər olan tarixi təkrarlanmanın nəticəsinə yaxınlaşırıq.

Onuncu fəslə dair bu müşahidələr illər boyu ictimaiyyətə açıq olmuşdur. Yalnız yaxın zamanlara qədər dərk edilməmiş olan budur ki, həmin müqəddəs tarixin daxilində yerləşdirilmiş başqa bir müqəddəs tarix də vardır. Bu tarix yalnız bir şeyin sonunu onun başlanğıcı ilə eyniləşdirən Alfa və Omega prinsipini qəbul edənlər tərəfindən tanınacaqdır. Müqəddəs tarixin daxilində yerləşdirilmiş tarix bir məyusluqla başlayır və Böyük Məyusluqla başa çatır. 1843-dən 1844-ə qədər olan tarix 1840-dan 1844-ə qədər olan tarixin daxilində, lakin ondan fərqli olan xüsusi bir tarix xəttidir. Həm Bacı Uayt, həm də Məsih bu tarix xəttinə toxunurlar.

“1840–1844-cü illərdə verilmiş bütün ismarıclar indi qüvvətlə irəli sürülməlidir, çünki istiqamətini itirmiş çoxlu insanlar vardır. Bu ismarıclar bütün kilsələrə çatdırılmalıdır.

“Məsih dedi: ‘Gözləriniz nə bəxtiyardır, çünki görür; qulaqlarınız da, çünki eşidir. Çünki sizə doğrusunu deyirəm ki, bir çox peyğəmbərlər və saleh adamlar sizin gördüyünüz şeyləri görməyi arzuladılar, lakin görmədilər; sizin eşitdiyiniz şeyləri eşitməyi arzuladılar, lakin eşitmədilər’ [Matt. 13:16, 17]. 1843 və 1844-cü illərdə görünən şeyləri görən gözlər nə bəxtiyardır.”

“Xəbər verildi. Və bu xəbəri təkrar etməkdə heç bir gecikmə olmamalıdır, çünki zamanın əlamətləri yerinə yetməkdədir; yekun iş görülməlidir. Qısa bir zamanda böyük bir iş görülməlidir. Tezliklə Allahın təyinatı ilə elə bir xəbər veriləcək ki, yüksək bir fəryada çevriləcək. Sonra Daniel öz payında duracaq ki, öz şəhadətini versin.” Manuscript Releases, cild 21, 437.

“Peyğəmbərlər və saleh adamlar” “1843 və 1844-cü illərdə görünən şeyləri görməyi arzulamışlar.” İsa bu müqəddəs tarixə iki İncildə istinad etmişdir, lakin hər bir istinad fərqli bir kontekstdə olmuşdur.

Və O, onlara bir çox şeyi məsəllərlə söyləyib dedi: Budur, bir əkinçi toxum səpməyə çıxdı; və o səpərkən toxumlardan bəzisi yol kənarına düşdü, quşlar gəlib onları yedi. Bəzisi daşlıq yerlərə düşdü; orada torpaq çox olmadığından dərhal cücərdi; çünki torpağın dərinliyi yox idi. Lakin günəş doğanda qovruldu; kökü olmadığına görə quruyub getdi. Bəzisi tikanlar arasına düşdü; tikanlar bitib onları boğdu. Başqaları isə yaxşı torpağa düşdü və məhsul verdi: bəzisi yüzqat, bəzisi altmışqat, bəzisi otuzqat. Eşitməyə qulağı olan eşitsin. Şagirdlər yaxınlaşıb Ona dedilər: Nə üçün onlara məsəllərlə danışırısan? O cavab verib onlara dedi: Çünki göylərin padşahlığının sirlərini bilmək sizə verilmişdir, onlara isə verilməmişdir. Zira kimdə varsa, ona veriləcək və onun bolluğu olacaq; kimdə yoxdursa, özündə olan da ondan alınacaq. Buna görə onlara məsəllərlə danışırım: çünki baxdıqları halda görmürlər; eşitdikləri halda eşitmirlər və anlamırlar. Yeşayanın bu peyğəmbərliyi də onlarda yerinə yetir; belə deyir: Eşidə-eşidə eşidəcəksiniz, amma anlamayacaqsınız; görə-görə görəcəksiniz, amma dərk etməyəcəksiniz. Çünki bu xalqın ürəyi kütləşmişdir, qulaqları ağır eşidir, gözlərini yummuşlar; ta ki, bir vaxt gözləri ilə görməsinlər, qulaqları ilə eşitməsinlər, ürəkləri ilə anlamasınlar, dönməsinlər və

Mən onlara şəfa verməyim. Amma sizin gözləriniz nə bəxtiyardır, çünki görür; qulaqlarınız da, çünki eşidir. Çünki sizə doğrusunu deyirəm: çox peyğəmbərlər və saleh adamlar sizin gördüklərinizi görməyi arzuladılar, amma görmədilər; sizin eşitdiklərinizi eşitməyi arzuladılar, amma eşitmədilər. Matta 13:3–17.

İsa Məsih, Matta kitabında Allahın Kəlamının təsirindən danışarkən və insanları “eşitməyə” çağırarkən, peyğəmbərlərin görməyi arzuladıqları xəbəri rədd edən Laodikeyalıların Yeşaya kitabının altıncı fəslində təmsil olunduğunu göstərir. Future for America dəfələrlə Yeşaya 6-nı 11 sentyabr 2001-ci il kontekstində təqdim etmişdir, çünki həmin tarixdə İslamın hücumu ilə Vəhy 18-dəki qüdrətli mələk nazil oldu və yer üzünü öz izzəti ilə işıqlandırdı. Bütün peyğəmbərlər bir-biri ilə həmfikiridir və Yeşaya 6-nın üçüncü ayəsində biz məhz həmin mələyə birbaşa istinad tapırıq.

Padşah Uzziyanın öldüyü ildə mən də Rəbbi hündür və uca bir taxt üzərində oturmuş gördüm; Onun libasının ətəyi məbədi doldururdu. Onun üstündə serafilər dayanmışdı; hər birinin altı qanadı vardı: ikisi ilə üzünü örtür, ikisi ilə ayaqlarını örtür, ikisi ilə də uçurdu. Və biri o birinə səslənib deyirdi: Müqəddəs, müqəddəs, müqəddəsdür Ordular Rəbbi; bütün yer üzünü Onun izzəti ilə doludur. Yeşaya 6:1–3.

Vəhy on səkkizinci fəsiləki mələk enəndə yer onun izzəti ilə işıqlanır və Yeşaya, məbəd haqqındakı görüntüsünün padşah Uzziyanın öldüyü ildə baş verdiyini bizə bildirdikdə, başqa mühüm bir açar təqdim edir. Padşah Uzziya məbəd daxilində kahinin işini görməyə cəhd etmişdi. Rəbb onu alnında cüzamla vurana qədər səksən kahin və baş kahin onun bunu etməsinə müqavimət göstərdi. O, dövlət hakimiyyətini kilsə hakimiyyəti ilə birləşdirməyə cəhd etdiyi üçün vəhşinin nişanını aldı. O, dərhal ölmədi; taxtdan götürüldü və yerinə başqası gətirildi və nəhayət, bir müddət ərzində 11 sentyabr 2001-ci ildə öldü. Adventist kilsəsi, Məsihin dövründə yəhudi kilsəsinin etdiyi kimi, tədricən ölür. Lakin artıq Daniel on birin son altı ayəsinin xəbərini rədd etmiş olan Adventizm, Amerika Birləşmiş Ştatlarının protestant buynuzu olaraq 11 sentyabr 2001-ci ildə sona çatdı və bundan sonra Yeşayanın təmsil etdikləri, Vəhy on səkkizinci fəslin birinci səsi ilə təmsil olunan xəbəri aparmağa çağırıldılar.

Və kahin Azarya onun ardınca içəri girdi və onunla birlikdə Rəbbin səksən cəsur kahini də vardı. Onlar padşah Uzziyaya qarşı durub ona dedilər: “Ey Uzziya, Rəbbə buxur yandırmaq sənə aid deyil, yalnız buxur yandırmaq üçün təqdis edilmiş Harunun oğulları olan kahinlərə aiddir. Müqəddəs yerdən çıx, çünki sən xəyanət etmisən; bu, sənə Xudavənd Allah tərəfindən şərəf gətirməyəcək.” O zaman Uzziya qəzəbləndi; əlində buxur yandırmaq üçün buxurdan vardı. O, kahinlərə qarşı qəzəblənərkən, Rəbbin evində, buxur qurbangahının yanında, kahinlərin önündə cüzam onun alnında göründü. Baş kahin Azarya və bütün kahinlər ona baxdılar və budur, alnında cüzam vardı; onu oradan tələsik çıxartdılar; o özü də tez çıxmağa tələsdə, çünki Rəbb onu vurmuşdu. Padşah Uzziya ölüm gününədək cüzamlı oldu və cüzamlı olduğu üçün ayrıca bir evdə yaşadı; çünki o, Rəbbin evindən uzaqlaşdırılmışdı. Oğlu Yotam isə padşah sarayına nəzarət edir, ölkə xalqı üzərində hökm verirdi. 2 Salmələr 26:17–21.

Vacibdir ki, Protestant buynuzunun 11 sentyabr 2001-ci ildə Yeddinci Gün Adventist kilsəsindən götürüldüyü qəbul edilsin, çünki son günlərdə Vəhy kitabının xəbərinin möhürünün açılması üçün

üç əsas ünsür vardır. Bunlardan biri Respublikaçılıq buynuzunun və Protestantizm buynuzunun paralel tarixidir. Qəbul edilməli olan digər ünsür isə yeddi kilsənin əhəmiyyəti, əlbəttə ki, üçüncüsü isə “yeddi göy gurultusu”dur. Bu üç peyğəmbərlik ünsürünün hamısı möhürü açılan xəbəri təşkil edir və etiraf etmək zəruridir ki, necə Məsihin dövründə yəhudi kilsəsi kənara qoyuldu, “son günlər”də də Adventizm kənara qoyulur.

Yeşaya öz tarixində Allahın vəfasız seçilmiş xalqına bir xəbəri çatdırmaq üçün könüllü olur və İsa da Öz tarixində eyni vəziyyətə müraciət etmək üçün eyni sözlərdən istifadə edir. Əhdlə seçilmiş bir xalq kənardan ötürülür və onlar “eşitməkdən” və şəfa tapmaqdan imtina edirlər.

Və O dedi: Get, bu xalqa söylə: Doğrudan eşidin, lakin anlamayın; doğrudan görün, lakin qavramayın. Bu xalqın ürəyini kökəlt, qulaqlarını ağırlaşdır və gözlərini yum; ta ki, gözləri ilə görməsinlər, qulaqları ilə eşitməsinlər, ürəkləri ilə anlamasınlar, dönməsinlər və şəfa tapmasınlar. Yeşaya 6:9, 10.

Yeşayanın üzərinə götürdüyü iş, Yəhya və Yezekelin kiçik kitabı yedikləri zaman üzərlərinə götürdükləri işdir. Onlar, Rəbbin ağzından çıxarılıb atılmaq üzrə olan əhd üzrə seçilmiş bir xalqa məzəmmət mesajı aparırlar. İsanın peyğəmbərlərin və saleh adamların görməyi arzuladıqları tarixə ikinci dəfə istinad etməsi Luka tərəfindən qeyd olunmuşdur.

Və sən, ey Kapernaum, göyə qədər ucaldılmış olan, cəhənnəmə qədər endiriləcəksən. Sizi eşidən Məni eşidir; sizi rədd edən isə Məni rədd edir; Məni rədd edən də Məni Göndərəni rədd edir. Yetmiş nəfər sevinc içində geri dönüb dedilər: Ya Rəbb, hətta cinlər də Sənin adın vasitəsilə bizə tabe olurlar. O isə onlara dedi: Mən Şeytanın ildırım kimi göydən düşdüyünü gördüm. Baxın, ilanların və əqrəblərin üstünə basmaq, düşmənin bütün qüdrəti üzərində hakimiyyət sahibi olmaq üçün sizə ixtiyar verirəm; və heç nə sizə əsla zərər yetirməyəcək. Lakin buna sevinməyin ki, ruhlar sizə tabedir; əksinə, sevinin ki, adlarınız göylərdə yazılmışdır. Həmin saat İsa ruhda sevindi və dedi: Ey Ata, göyün və yerin Rəbbi, Sənə şükür edirəm ki, bunları müdriklərdən və ağıllılardan gizlədib körpələrə aşkar etdin; bəli, ey Ata, çünki Sənin nəzərində belə münasib görüldü. Hər şey Mənə Atam tərəfindən verilmişdir; Oğulun kim olduğunu Atadan başqa heç kəs bilmir; Atanın kim olduğunu da Oğuldan başqa və Oğulun Onu aşkar etmək istədiyi kəsdən başqa heç kəs bilmir. Sonra Öz şagirdlərinə tərəf dönüb onlara gizlicə dedi: Sizin gördüklərinizi görən gözlər nə bəxtiyardır! Çünki sizə deyirəm ki, bir çox peyğəmbərlər və padşahlar sizin gördüklərinizi görməyi arzuladılar, lakin görmədilər; sizin eşitdiklərinizi eşitməyi arzuladılar, lakin eşitmədilər. Luka 10:15–24.

Yenə də, salehlərin görməyi arzuladıqları şeyi görmək imtiyazına malik olanlarla bağlı xeyir-duanın konteksti, kənardan keçilib ötürülən və “eşitmək” istəməyən əhdlə seçilmiş bir xalqa aiddir. Bacı Uayt Məsihin Kafarnaumu məhkum etməsinə istinad edir; bu, böyük nurun rədd edilməsinin bir rəmzidir və o, Adventizmə qarşı məzəmməti [mötərizələr] içində verərək Adventizmi vurğulamışdır.

“Allahın övladları olduqlarını iddia edənlər arasında nə qədər az səbir göstərilmiş, nə qədər acı söz deyilmiş, bizim imanımıza mənsub olmayanlara qarşı nə qədər çox ittiham və qınama səsləndirilmişdir. Bir çoxları başqa kilsələrə mənsub olanlara böyük günahkarlar kimi baxmışlar, halbuki Rəbb onlara belə baxmır. Başqa kilsələrin üzvlərinə belə baxanların Allahın

qüdrətli əli altında özlərini alçaltmağa ehtiyacı vardır. Onların məhkum etdikləri şəxslər bəlkə də yalnız az işığa, az imkan və imtiyazlara malik olmuşlar. Əgər onlar bizim kilsələrimizin bir çox üzvlərinin malik olduqları işığa malik olsaydılar, bəlkə də daha sürətlə irəliləmiş və öz imanlarını dünyaya daha yaxşı təmsil etmiş olardılar. Öz işıqları ilə öyünüb də, bununla belə, onda yeriməyənlər haqqında Məsih deyir: ‘Lakin sizə deyirəm, mühakimə günündə Sur və Sidon üçün sizdən daha dözümlən olacaq. Və sən, Kapernaum [böyük işığa malik olmuş Yeddinci Gün Adventistləri], ki göyə qədər ucaldılmışsan [imtiyaz baxımından], cəhənnəmə qədər endiriləcəksən; çünki səndə edilmiş qüdrətli işlər Sodomda edilmiş olsaydı, o, bu günədək qalardı. Lakin sizə deyirəm ki, mühakimə günündə Sodom diyarı üçün sənə nisbətən daha dözümlən olacaq.’ O vaxt İsa cavab verib dedi: ‘Sənə şükür edirəm, ey Ata, göyün və yerin Rəbbi, çünki bunları müdriklərdən və tədbirlilərdən [öz qənaətlərinə görə] gizlətmisən və onları körpələrə aşkar etmisən.’”

“İndi isə, siz bütün bu əməlləri etdiyinizə görə, Rəbb belə deyir, Mən sizə erkən qalxıb danışdım, lakin siz eşitmədiniz; Mən sizi çağırdım, lakin siz cavab vermədiniz; buna görə də adımla çağırılan, sizin güvəndiyiniz bu evə və sizə və atalarınıza verdim bu məkana Şiloya etdiyim kimi edəcəyəm. Və bütün qardaşlarınızı, yəni Efrayimin bütün nəslini qovduğum kimi, sizi də Öz hüzzurumdan qovacağam.” Review and Herald, August 1, 1893.

Adventizmdə görülmüş “qüdrətli işlər” saleh adamların və peyğəmbərlərin görməyi və eşitməyi arzuladıqları işlər idi. Həmin qüdrətli işlər Gecəyarısı Fəryadının bəyan edildiyi 1843 və 1844-cü illərin tarixində təmsil olunmuşdur. Adventizm öz tarixini, xüsusilə də 1843 və 1844-cü illərin tarixini rədd etmişdir. Elə bir tarix ki, məyusluqla başlayır və məyusluqla da başa çatır, həmçinin onları yenidən yaradılmış yer üzünə yönəltmək üçün nəzərdə tutulmuş bir tarixdir.

“Onların yolun başlanğıcında arxalarında parlaq bir işıq qoyulmuşdu; bir mələk mənə dedi ki, bu, «gecəyarısı fəryadı» idi. Bu işıq bütün yol boyu saçır və ayaqlarına işıq verirdi ki, bürdrəməsinlər.

“Əgər onlar gözlərini, onlardan bir az öndə olub onları şəhərə aparan İsadən ayırmadan Ona dikmiş olsaydılar, təhlükəsizlikdə idilər. Lakin tezliklə bəziləri yoruldu və dedilər ki, şəhər çox uzaqdadır, halbuki onlar ona bundan əvvəl daxil olacaqlarını gözləmişdilər. O zaman İsa Özünün izzətli sağ qolunu qaldırmaqla onları ruhlandırardı və Onun qolundan advent dəstəsinin üzərinə dalğalanan bir nur çıxardı, onlar da: «Alleluia!» — deyə hayqırırdılar. Başqaları isə düşüncəsizcəsinə arxalarındakı nuru inkar etdilər və dedilər ki, onları bu qədər uzağa çıxaran Allah deyildi. Arxalarındakı nur söndü, ayaqları tam qaranlıq içində qaldı və onlar bürdrədilər, hədəfi və İsanı gözdən itirdilər, sonra da yoldan aşağıda olan qaranlıq və pis dünyanın içinə yuvarlanıb düşdülər.” Early Writings, 15.

Yəhuda qəbiləsinin Aslanının indi möhürünü açdığı şey 1843 və 1844-cü illərin tarixidir. “Yeddi gurultu” 1840-dan 1844-ə qədər olan dövrü təmsil edir, lakin həmin dövr əhd tarixinin başlanğıcından bəri timsallaşdırılmış çox xüsusi bir tarixi özündə ehtiva edir. İslahatçı hərəkətlərin hər biri bir-birinə paraleldir və eyni yol nişanlarına malikdir. Əgər onlar bir-birindən fərqli olsaydılar, Şeytan hər bir islahatçı hərəkət üçün fərqli bir hücum planı hazırlayardı, lakin o, bunu heç vaxt etmir.

“Lakin Şeytan boş dayanmadı. O, indi hər bir digər islahat hərəkətində cəhd etdiyi şeyi etməyə cəhd göstərdi — həqiqi işin yerinə saxtasını onlara qəbul etdirməklə xalqı aldatmaq və məhv etmək. Xristian kilsəsinin birinci əsrində yalançı Məsihlər olduğu kimi, on altıncı əsrdə də yalançı peyğəmbərlər ortaya çıxdı.” The Great Controversy, 186.

Bu parçadakı əsas məqam, paylaşdığımız ümumi xəbər baxımından, budur ki, Adventizm Protestantlığın mantiyasını daşımağı dayandırdıqda və bu mantiyası 11 sentyabr 2001-ci ildə ondan tamamilə götürüldükdə, yenə də özlərinin üçüncü mələyin gur fəryadını bəyan edən qalıq hərəkət olduqlarında ısrar edirlər. Halbuki onlar saxtadırlar. Əgər indi hansı hərəkətin Protestantlığın buynuzunu daşdığını tanıyırsınızsa, Birləşmiş Ştatlardakı iki buynuz arasındakı paraleli anlamaq demək olar ki, qeyri-mümkündür.

1843 və 1844-cü illərin tarixi hər bir islahat hərəkətində təmsil olunur və biz indi qədim İsrailin Allahın seçilmiş xalqı kimi başlanğıcını və İsrailin Allahın seçilmiş xalqı kimi sonunu istifadə edərək, islahatçı hərəkətlərin hər bir xəttində təmsil olunduğu kimi, diqqəti 1843 və 1844-cü illərə yönəltməklə müasir İsrail üçün də eyni həqiqəti göstərəcəyik.

Musa peyğəmbərlik etmişdi ki, Rəbb onun kimi bir peyğəmbər qaldıracaqdır və həmin peyğəmbər İsa idi. Luka Həvarilərin İşləri kitabında təsdiq edir ki, İsa Musanın peyğəmbərliyini yerinə yetirdi.

Allahın Rəbbi sənin üçün, sənin arandan, qardaşlarının arasından mənim kimi bir Peyğəmbər qaldıracaq; siz ona qulaq asacaqsınız. Qanunun Təkrarı 18:15.

İsa dinləməli olduğumuz peyğəmbərdir.

Çünki Musa həqiqətən atalara demişdir: “Allahınız Rəbb sizin üçün qardaşlarınız arasından mənim kimi bir Peyğəmbər çıxaracaq; sizə nə deyərsə, hər şeydə Ona qulaq asın. Və belə olacaq ki, o Peyğəmbərə qulaq asmayan hər bir can xalqın arasından məhv ediləcəkdir.” Bəli, Şamueldən başlayaraq ondan sonra gələn bütün peyğəmbərlər, danışmış olanların hamısı, bu günlər barədə də qabaqcadan xəbər vermişlər. Siz peyğəmbərlərin və Allahın atalarımızla bağladığı əhdin övladlarısınız; necə ki, İbrahimə demişdir: “Sənin nəslində yer üzünün bütün tayfaları xeyir-dua alacaqdır.” Allah Öz Oğlu İsanı qaldırıb əvvəlcə sizə göndərdi ki, hər birinizi öz pis əməllərinizdən döndərməklə sizə xeyir-dua versin. Həvarilərin işləri 3:22–26.

Məsihin islahat xətti, bütün islahat xətləri kimi, axır zamanında başlayır. Məsihin günlərində “axır zamanı” Onun doğumu idi. Müqəddəs Yazı göstərir ki, Onun doğumu zamanı Daniel kitabındakı “axır zamanı”nın tərifinə uyğun olaraq bilik artımı olmuşdur. İstər çobanlar, istər şərqdən gələn müdriklər, istər qəzəbli Hirod, istərsə də məbəddə olan Hanna və Şimon olsun — O doğulduqda bilik artımı baş verdi. Həmin anda Yəhudi kilsəsinin rəhbərliyi yan keçildi. Boşanma mərhələli idi, lakin onların axır zamanında möhürü açılmış olan xəbəri rədd etmələri ilə başladı.

“İnsanlar bunu bilmirlər, lakin bu xəbər göyü sevinclə doldurur. Daha dərin və daha həzin bir maraqla nur aləminin müqəddəs varlıqları yer üzünə cəlb olunurlar. Onun hüuru ilə bütün dünya daha parlaq olur. Beytlehemdəki təpələri üzərində saysız-hesabsız bir mələklər topluluğu toplanmışdır. Onlar sevincli xəbəri dünyaya bəyan etmək üçün işarəni gözləyirlər. Əgər İsraildəki rəhbərlər onlara əmanət edilənə sadıq qalsaydılar, İsanın doğuluşunu müjdələməyin

sevincini onlar da bölüşə bilərdilər. Lakin indi onlardan yan keçilmişdir.” Əsrlərin Arzusu, 47.

Adventizmin rəhbərliyi 1989-cu ildə, Danielin on birinci fəslinin qırxıncı ayəsi yerinə yetiriləndə kənardan keçildi. İsanı təmsil edən Musanın tarixində “axır zaman” onun doğumu idi; bu zaman ailəsi və bundan sonra fironun qızı körpə Musa haqqında artan bir bilik əldə etdilər. Onun adı, əlbəttə, “sudan xilas edilmiş” deməkdir, İsa isə “Yehova xilas edir” deməkdir.

“Axır zaman”dan sonra bütün islahat xətləri həmin xüsusi tarixdə artırılan biliyin, axır zamanda möhürü açılmış işığa görə məsul tutulacaq nəsil üçün şahid kimi irəli sürülə bilən bir xəbəyə çevrilərək rəsmiləşdirildiyi bir nöqtəni nümayiş etdirir.

Vəftizçi Yəhya Məsihin ismarıcını rəsmi surətə saldı, Musa isə öz qırxıncı ilində, İsraili Misirdən öz gücü ilə xilas etməyə cəhd etdiyi zaman, öz ismarıcını rəsmi surətə saldı. Misirdən xilas ismarıcı artıq ictimai qeyddə idi.

Qırx il sonra Musanın xəbəri yanan kolda qüvvətləndirildi və ilana çevrilən əsanın və Musanın qoynundan çıxardığı cüzamlı əlin təmsil etdiyi Allahın ilahiliyinə dair iki əlamətlə müşayiət olundu. İsanın xəbəri Onun vəftizi zamanı qüvvətləndirildi; bu da ilahiliyə dair iki əlamətlə, Atanın səsi və Müqəddəs Ruhla müşayiət olundu. Hər iki tarixdə növbəti nişanə birinci məyusluğu, gecikmə vaxtını, ikinci mələyin gəlişini və ya 1843-cü ili təmsil edir.

Musanın nəslindəki məyusluq, mələyin Musanın oğlunu sünnət etməyi üçün onu öldürmək məqsədilə endiyi zaman, onun arvadı vasitəsilə nümayiş etdirildi. Qorxu içində Tsippora ayini oğulları üzərində özü icra etdi. Musa öz oğlunu sünnət etməyi unutmuşdu! İbrahimə verilmiş əhdin elə nişanəsi Musa tərəfindən unudulmuşdu. Ata İbrahim ibranlıların Misirdə və Misirdən əsarətini və qurtuluşunu qabaqcadan bildirmişdi və onun peyğəmbərliyi məhz Musa vasitəsilə yerinə yetməli idi, lakin Musa öz oğlunu sünnət etməyi unutdu. Həmin anda Musa Tsipporanı xilastan sonra geri dönənədək atası ilə qalması üçün geri göndərdi. Musa İsrail övladlarını Qırmızı dənizin sularından keçirənədək o, Midyanda qaldı; həvari Pavel bizə bildirir ki, bu, sünnəti əvəz etmiş həmin ayinin — vəftizin — bir timsalıdır. Bu məqamı gözdən qaçırmayın. Musa tarixində ikinci mələyi təmsil edən yol nişanəsinin gəlişi — həmin tarixdə ilk məyusluğu meydana gətirən yol nişanəsi — İbrahimin Allahla əhd münasibətinin əsas qaydasının rədd edilməsi idi.

Məsihin xəttində ilk məyusluq Lazarın ölümü idi; Marta ilə Məryəm əmin idilər ki, əgər İsa ləngiməsə və Lazar artıq dörd gündür ölü halda qaldıqdan sonra gəlməsəydi, bu baş verməzdi. İsanın öz yaxın dostu Lazarın ölməsinə və qəbirdə çürüməsinə yol verməsi yalnız iki bacı üçün deyil, həm də şagirdlər üçün son dərəcə böyük bir məyusluq idi. Lakin Lazarın dirilməsi Məsihin bütün xidmətinin möhürünə çevrildi.

“Məsihin Lazarın yanına gəlməsini gecikdirməsində, Onu qəbul etməmiş olanlara qarşı mərhəmət məqsədi var idi. O, ləngidi ki, Lazarı ölümlər arasından diriltməklə inadkar, imansız xalqına Onun həqiqətən də “dirilmə və həyat” olduğuna dair daha bir dəlil versin. O, xalqdan — İsrail evinin yoxsul, sərgərdan qoyunlarından — bütün ümidini kəsməyə qıymırdı. Onların tövbəsizliyi üzündən Onun ürəyi parçalanırdı. O, mərhəmətində onlara bir daha sübut verməyi qəsd etmişdi ki, O, Bərpaedən, yalnız Özünün həyatı və ölümsüzlüyü aşkara çıxara bilən Şəxs

olduğunu göstərsin. Bu, kahinlərin yanlış yozub təhrif edə bilməyəcəkləri bir dəlil olmalı idi. Onun Betaniyaya getməsinə gecikdirməsinin səbəbi bu idi. Bu ən ali möcüzə — Lazarın dirildilməsi — Onun işinə və ilahiliyinə dair iddiasına Allahın möhürünü vurmağı idi.” The Desire of Ages, 529.

Allahın yüz qırx dörd min nəfəri möhürləməsi 1843 və 1844-cü illərin tarixində təsvir olunur, çünki bizə bildirilir ki, təntənəli giriş zamanı Məsihi Yerusəlimə aparan Lazar olmuşdur. Təntənəli girişin tarixi Bacı Uaytın 1843 və 1844-cü illərin Gecəyarısı Hayqırtısını təsvir etmək üçün istifadə etdiyi tarixdir. Bu, Məsihin Allahın yaradıcı qüdrəti ilə ölümləri diriltmək gücünə malik olması barədə bir yanlış anlama idi. Məryəm və Elizabet etiraf etdilər ki, İsanın son şeypurdə Lazarı diriltmək gücünə malik olduğunu bilirdilər, lakin Onun məhz o anda və oradaca diriltmək gücünə həqiqətən malik olduğunu görə bilmirdilər. Onlar Onun vəftizində və ölümündə nümayiş etdirməyə gəldiyi, şəxsi üç il yarımliq xidmətinin başlanğıcı və sonu olan məhz həmin həqiqəti inkar edirdilər. Onlar məzardan daş götürülənədək görə bilmədiklər; necə ki, daha sonra 1843 cədvəlindəki bəzi rəqəmlərdə olan bir səhvədən də Onun əli götürüləcəkdə.

Musa, Sipporanı Fironla qarşıdakı mübarizədən uzaqlaşdırdıqdan sonra, böyük qardaşı Harun tərəfindən qarşılandı və bu iki elçi ikinci mələyin xəbərini təmsil edərək Misirə yollandılar. Misirin üzərinə hər hansı bəlalər gətirilməzdən əvvəl Musa Firona xəbərdarlıq etdi ki, əgər o, Allahın ilk oğlu olan İsrailin çıxıb ibadət etməsinə izin verməzsə, onda Allah Misirin ilk oğlunu öldürəcəkdir.

Və Rəbb Musaya dedi: «Misirə qayıtmağa gedərkən bax ki, əlinə verdim bütün o möcüzələri fironun önündə yerinə yetirəsən; lakin Mən onun ürəyini bərkitəcəyəm ki, xalqı buraxmasın. Və firona deyəcəksən: “Rəbb belə deyir: İsrail Mənim oğlumdur, bəli, ilkin oğlumdur. Və sənə deyirəm: Oğlumu burax ki, Mənə xidmət etsin; əgər onu buraxmaqdan imtina etsən, budur, sənə oğlunu, bəli, ilkin oğlunu öldürəcəyəm.”» Çıxış 4:21–23.

Gecəyarısı Nidası gələcəkdə yerinə yetiriləcək bir peyğəmbərlik idi.

“İsrailin Misirdən qurtuluşu zamanı ilkdoğanların həsr edilməsi yenidən əmr olundu. İsrail övladları misirlilərin əsarəti altında olarkən, Rəbb Musaya buyurdu ki, Misir padşahı Fironun yanına gedib desin: “Rəbb belə deyir: İsrail Mənim oğlumdur, bəli, Mənim ilkdoğumdur; və sənə deyirəm: Oğlumu burax ki, Mənə xidmət etsin; əgər onu buraxmaqdan imtina etsən, bax, Mən sənə oğlunu, yəni ilkdoğumunu öldürəcəyəm.” Çıxış 4:22, 23.

“Musa öz xəbərini çatdırdı; lakin məğrur padşahın cavabı belə oldu: «Rəbb kimdir ki, İsraili buraxmaq üçün Onun sözünə itaət edirəm? Mən Rəbbi tanımıram və İsraili də buraxmayacağam.» Çıxış 5:2. Rəbb Öz xalqı üçün əlamətlər və möcüzələr vasitəsilə fəaliyyət göstərdi, fironun üzərinə dəhşətli hökmlər göndərdi. Nəhayət, məhv edən mələyə əmr olundu ki, misirlilər arasında insanın da, heyvanın da ilk doğulanlarını öldürsün. İsraililərin isə əsirgənməsi üçün onlara tapşırıldı ki, kəsilmiş bir quzunun qanını qapılarının söykənəcəklərinə sürtsünlər. Hər bir ev nişanlanmalı idi ki, mələk ölüm missiyası ilə gəldikdə İsraililərin evlərinin üzərindən keçsin.” The Desire of Ages, 51.

Firona yönələn Gecəyarısı Fəryadı xəbəri, Fironun üsyanına cavab olaraq ilkdoğulanların ölümünü müəyyən edirdi. Xəbər bir dəfə qeydə alındıqdan sonra, 1844-cü ilin yayında Gecəyarısı

Fəryadının gücünü təmsil edən bələlər Misirin üzərinə gətirildi. Gecəyarısı Fəryadı xəbəri 1844-cü ilin yayında bir qabarma dalğası kimi ölkə boyu yayıldı. Bələlər Misirin hər tərəfinə yayıldı və vəd edilmiş ilkdoğulanların ölümü yetişəndə, gecəyarısı bütün Misir boyu bir fəryad eşidildi.

Musa dedi: Rəbb belə deyir: “Gecəyarısı Misirin ortasına çıxacağam; Misir ölkəsində olan bütün ilkdoğulanlar öləcək: taxtı üzərində oturan fironun ilkdoğulanından tutmuş dəyirman arxasında olan kəninin ilkdoğulanınadək, habelə bütün heyvanların ilkdoğulanları. Və bütün Misir ölkəsində böyük bir fəryad qopacaq; eləsi nə bundan əvvəl olmuşdur, nə də bir daha olacaqdır.” Çıxış 11:4-6.

Məsihin Yerusəlimə zəfərli girişi Kalfariya çarmıxına apardı və Məsihin şagirdləri ilə Onun digər ardıcılıqları Böyük Məyusluq yaşadılar.

“Bizim məyusluğumuz şagirdlərin məyusluğu qədər böyük deyildi. Bəşər Oğlu zəfərlə Yerusəlimə daxil olanda, onlar Onun padşah kimi taclandırılacağını gözləyirdilər. Xalq ətrafdakı bütün bölgədən axışmış gəlmiş və hayqırmışdı: ‘Davud Oğluna Həşənnə!’ Kahinlər və ağsaqqallar İsadən izdihamı susdurmağı xahiş etdikdə isə, O bəyan etdi ki, əgər onlar sussalar, hətta daşlar belə fəryad edəcək, çünki peyğəmbərlik yerinə yetməlidir. Lakin bir neçə gün sonra həmin bu şagirdlər, Davudun taxtında hökmranlıq edəcəyinə inandıqları sevimli Müəllimlərini, istehza edən, təhqir yağıdıran fariseylərin başı üzərində amansız çarmıxa çəkilmiş halda gördülər. Onların böyük ümidləri puça çıxdı və ölümün qaranlığı onları bürüdü.” Testimonies, 1-ci cild, 57, 58.

Şagirdlərin və Millerçilərin böyük məyusluğu, ibrənilərin Fironun ordusu ilə Qırmızı dəniz arasında sıxışmış qalmaları ilə də təmsil olunur.

“Keçmiş çağların toplanmış nuru üzərimizə saçılır. İsrailin unutkanlığının qeydi bizim maariflənməyimiz üçün qorunub saxlanmışdır. Bu dövrdə Allah hər millətdən, qəbilədən və dildən Özünə bir xalq toplamaq üçün əlini işə qoymuşdur. Advent hərəkətində O, Öz irsi üçün işləmişdir; necə ki, israililəri Misirdən çıxararkən onlar üçün işləmişdi. 1844-cü ilin böyük məyusluğunda Onun xalqının imanı, Qırmızı dənizdə ibrənilərin imanı sınıdığı kimi, sınıandı.” Testimonies, cild 8, 115, 116.

Məsihin Yerusəlimə daxil olduğu zaman həmin anın ilhamının həmd-sənanın coşqun bir təzahürünü doğurduğunu, fariseylərin isə bunu susdurmağa çalışdıqlarını görmək vacibdir. Həmd-səna xorunun mərkəzində İsanın Davudun Oğlu olduğuna dair istinad dayanırdı; Məsih məhz bu rəmzdən həccətil yəhudilərlə şifahi qarşılıqlı münasibətlərinin sonunu qeyd etmək üçün istifadə etmişdi. Yəhudiləri ən çox qıcıqlandıran isə bu idi ki, İsanı Davudun Oğlu adlandırarkən onlar dolaylı şəkildə Kral Davudun Yerusəlimə zəfərli girişinə istinad edirdilər.

Davudun sandığı Yerusəlimə gətirməsi işinin tarixində, xəbərin gücləndirilməsi Davudun gücləndirilməsi ilə təmsil olunurdu.

Davud irəli getdikcə böyüyürdü və Orduların Rəbbi Allah onunla idi. 2 Şamuel 5:10.

Bundan sonra Davud əhdi sandığını Yerusəlimə gətirməyə qərar verdi. Əhdi sandığını Davud şəhərinə gətirərkən, hər bir islahat xəttində olduğu kimi, bir məyusluq olacaqdı. Adı güc mənasını

verən Uzza, əhdi sandığına toxunmağa səlahiyyətli olmadığını çox yaxşı bildiyi halda, yenə də bunu etdi. Əhdi sandığını ilk növbədə əsarətə aparan elə həmin məsələ idi: Rəbbin bəyan olunmuş iradəsinə itaətsizlik və Allahın əhdi sandığı ilə əlaqələndirilən qüdrət barəsində özünəgüvənli cəsarət. Bununla belə, Davudun güclü adamı olan Uzza itaətsizlik etdi; necə ki, Musa da sünnət əmrinə itaətsizlik etmişdi. Uzza vurulub öldürüldü və əhdi sandığı Yerusəlimdən kənarda qaldı; ta ki, Davud Uzzanın ölümündən sonra əhdi sandığının qaldığı yerə nəzarət edənlərin xeyir-dua aldıklarını anlayana qədər. Bundan sonra Davud əhdi sandığını Yerusəlimə gətirmək üçün yenidən yola çıxdı. Davud Yerusəlimə rəqs edərək daxil olarkən, arvadı onun çılpqlığını gördü və çox məyus oldu.

Hamısı 1843 və 1844-cü illərə — saleh adamların və peyğəmbərlərin görməyi və eşitməyi arzuladıqları zaman dövrünə — aid olan islahat hərəkətlərinin üç xətti. Beləliklə, ikinci mələyin gəlişinin xüsusiyyətləri, bir ləngimə vaxtını və məyusluğu göstərərək, hamısı asanlıqla görünür. Daha dərin həqiqətlər göstərir ki, bu məyusluq sadəcə Musanın, yaxud Uzzanın, yaxud da Marta ilə Məryəmin tərəfindən baş vermiş bir anlaşılmazlıq deyildi; əksinə, bu, məhz məyusluğun gerçəkləşdiyi tarixlə bağlı təməl bir prinsipin rədd edilməsi ilə əlaqəli olan bir məyusluq idi. Musa üçün bu, sünnətin əlaməti idi; Uzza üçün bu, sandıqla bağlı Allahın əmrlərinə dair özbaşına güvən idi; Marta və Məryəm üçün isə bu, Məsihin diriltməkdəki yaradıcı qüdrətinə imanın çatışmazlığı idi.

Musanın timsalında, onun xidmətinin lap mərkəzi mövzusu seçilmiş bir xalq ilə əhd münasibətinin bərqərar edilməsi idi və Musa həmin əhdin əlamətini unutdu. Uzzanın timsalında isə bu, sandıqda təcəssüm olunmuş Allah qanununun müqəddəsliyi prinsipinin özüdür. Marta və Məryəmin timsalında isə bu, Məsihin xidmətinin lap mərkəzi idi; Onun vəftizi ilə başlayıb, xidmətinin əvvəlində timsallaşdırıldığı kimi, Onun ölümü, dəfni və dirilməsi ilə başa çatırdı. 1843-cü ilin ilk məyusluğu, Habaquq peyğəmbərliyinin yerinə yetməsi olan cədvəldəki bəzi rəqəmlərlə bağlı bir səhv nəticəsində baş verdi. Bu səhv Miller hərəkətinin başlıca prinsipini — bir günün bir ilə bərabər olması prinsipini — əhatə edirdi.

“Yeddi göy gurultusu” 1840-cı ildən 1844-cü ilə qədər olan Advent hərəkətini təmsil edir, lakin həmin hərəkətin daxilində 1843-cü ildən 1844-cü ilə qədər uzanan bir tarix vardır ki, məyusluqla başlayıb məyusluqla başa çatır; beləliklə, həmin tarixin üzərinə Alfa və Omeqanın möhürü vurulmuş olur. Və məhz bu tarix İsanın və Ellen Uaytın salehlərin həmişə görməyə həsrət qaldıqları müqəddəs tarix kimi işarə etdikləri tarixin özüdür.

O dörd sətir; Musa, Davud, Məsih və Millerçilər öyrədirlər ki, on qız haqqında məsəl dünyanın sonunda təkrar olunduqda, ikinci mələyin deyil, üçüncü mələyin xəbərinin qüvvətləndirilməsi olacaq; bu isə ardınca bir məyusluğun gəlməsinə, gecikmə vaxtının başlamasına səbəb olur.

Birinci mələk 11 avqust 1840-cı ildə endikdə, bu, Millerçilərin başlıca peyğəmbərlik qaydasını təsdiqlədi və onların ilk məyusluğu məhz həmin qayda ilə xüsusi şəkildə bağlı olacaqdı. Həmin məyusluq və gecikmə vaxtı Gecəyarısı Nidəsi ilə sona çatdıqda, bu xəbər də günün bir ilə bərabər olması prinsipi ilə bağlı olacaqdı; eləcə də Məsihin 22 oktyabr 1844-cü ildə gələcəyinin müəyyən edilməsi də belə idi. 1840-dan 1844-ə qədər olan dörd əlamət mərhələsinin hamısı günün bir ilə

bərabər olması prinsipi ilə əlaqəli idi.

Yəhudilər Allahın qanununun əmanətçiləri edildilər və Musanın xəttində təmsil olunan məsələ Allahın qanunu və hökmləridir. Davudun tarixində də yenə Allahın qanunu idi. Məsihin tarixində də bu, Allahın qanunu idi, çünki qan tökülmədən, Allahın qanunu vasitəsilə günahkara aşkar edilmiş günahın bağışlanması yoxdur. Lakin Adventizm təkcə Allahın qanununun deyil, həm də peyğəmbərlik Kəlamının əmanətçisi edildi.

Buna görə də, Millerçi tarix xəttindəki mövzu Allahın peyğəmbərlik qaydalarıdır. Adventizmin sonunda bu, bir daha peyğəmbərlik təfsirinin qaydaları barədə olacaq, lakin 1844-cü ildən bəri peyğəmbərlik vaxtı artıq tətbiq edilməməlidir. Son dövrdəki qaydalar Alpha və Omeganın sonu başlanğıcdan etibarən nümayiş etdirməsi prinsipinə əsaslanır.

İslamın peyğəmbərlik fəaliyyəti kimi təmsil olunan ikinci yayın yerinə yetməsi ilə Osmanlı üstünlüyü sona çatdıqda, Vəhy 9:15-dəki üç yüz doxsan bir il və on beş günlük peyğəmbərlik yerinə yetdi və Millerin işinin məhz ürəyi olan “bir gün bir il prinsipi” təsdiq olundu.

İslam 11 sentyabr 2001-ci ildə zərbə vurduqda, Vəhy 8:13-ün yerinə yetməsi olaraq üçüncü yayın gəlişi həyata keçdi və Future for America-nın fəaliyyətinin məhz mərkəzində duran prinsip təsdiqləndi; həmin prinsip isə sadəcə belə ifadə olunur: tarixin təkrarlanması. İslamı təmsil edən bir yay şeypuru ilə bağlı peyğəmbərlik həm 1840-cı ildə Vəhy onuncu fəslin mələyi, həm də 2001-ci ildə Vəhy on səkkizinci fəslin mələyi yerinə yetdikdə təsdiqləndi. Tarix təkrarlanmışdı. Bundan sonra gözləniləcək şey məyusluq olardı.

Məyusluq bir ləngimə dövrünü başlatmalı idi. Məyusluq işə cəlb olunmuş olanları ruhdan salmalı və pərən-pərən etməli idi. Məyusluq peyğəmbərliyin əsas bir qanununun, əslində Adventizmin başlanğıcında təsbit edilmiş peyğəmbərlik üzrə ilkin qaydanın nəzərə alınmaması ilə həyata keçirilməli idi. 11 sentyabr 2001-ci ilin gücləndirilməsi İslamla əlaqəli idi və 18 iyul 2020-ci ilin məyusluğu İslam haqqında idi. Bizə bildirilir ki, Samuel Snow və ondan sonrakı başqalarının 22 oktyabr 1844 tarixini tanımasına imkan verən şey, Rəbbin 1843 cədvəlindəki bəzi rəqəmlərdəki bir səhvə əlini çəkməsi idi. O zaman Snow və Millerçilər gördülər ki, iyirmi üç yüz illik peyğəmbərliyin yerinə yetməsinə 1843-cü ilə aid olaraq əvvəlcədən bildirmələrinə gətirib çıxarmış eyni dəlil, məhz 22 oktyabr 1844 tarixini müəyyən etmələrinə imkan verən həmin eyni dəlil imiş.

“İsa və bütün səmavi qoşun canlarının sevdiyi Şəxsi görməyə şirin intizarla həsrət çəkmiş olanlara rəğbət və məhəbbətlə baxırdı. Mələklər onların ətrafında dolanırdı, sınaq saatlarında onları möhkəmləndirmək üçün hazır dayanırdılar. Səmavi xəbəri qəbul etməyə etinasız yanaşmış olanlar zülmət içində buraxıldılar və Allahın qəzəbi onlara qarşı alovlandı, çünki O, göydən onlara göndərdiyi nuru qəbul etmək istəmədilər. Sadıq, lakin məyus olmuş o kəslər ki, Rəbbinin nə üçün gəlmədiyini dərk edə bilmirdilər, zülmət içində buraxıldılar. Onlar yenidən peyğəmbərlik dövrlərini araşdırmaq üçün Müqəddəs Kitablarına yönəldildilər. Rəbbin əli rəqəmlərin üzərindən çəkildi və səhv izah olundu. Onlar gördülər ki, peyğəmbərlik dövrləri 1844-cü ilə çatır və peyğəmbərlik dövrlərinin 1843-cü ildə başa çatdığını göstərmək üçün əvvəllər təqdim etdikləri həmin dəlillər, onların 1844-cü ildə sona yetəcəyini sübut edirdi. Allahın Kəlamından gələn nur onların vəziyyəti üzərinə saçırdı və onlar bir ləngimə vaxtını kəşf

etdilər — ‘Baxış [vəhy] geciksə də, onu gözlə.’ Məsihin dərhal gəlişinə bəslədikləri məhəbbətdə onlar vəhyin ləngiməsini nəzərdən qaçırmışdılar; halbuki bu ləngimə həqiqi gözləyənləri aşkara çıxarmaq üçün nəzərdə tutulmuşdu. Yenə onların müəyyən bir vaxt nöqtəsi vardı. Yenə də gördüm ki, onların çoxu 1843-cü ildə imanlarını səciyyələndirmiş olan qeyrət və qüvvət dərəcəsinə sahib olmaq üçün ağır məyusluqlarının fəvqünə yüksələ bilmirdi.” Early Writings, 236, 237.

Gözləməliyik ki, 18 iyul 2020-ci ildə İslamın Amerika Birləşmiş Ştatlarına hücum edəcəyi barədə verilmiş proqnoza gətirib çıxaran dəlillər, tezliklə gələcək bazar günü qanunu zamanı İslamın Amerika Birləşmiş Ştatlarının üzərinə gətirilən hökm olduğunu təsdiq etsin; sadəcə, artıq zaman ünsürü həmin hadisə ilə əlaqələndirilmir.

1840-cı ildən 1844-cü ilədək olan tarixdə dörd əsas nişanə. Hər bir nişanə Millerin əsas qaydasının — bir günün bir ilə bərabərliyi prinsipinin — tətbiqi ilə əlaqədardır.

2001-ci ilin tarixində, Bazar qanununa qədər uzanan dörd əsas nişanə vardır. 11 sentyabr 2001 İslam idi. 18 iyul 2020 tarixli baş tutmamış proqnoz İslam haqqında idi. Hər bir nişanə Future for America-nın əsas qaydasının — tarixin təkrarı prinsipinin — tətbiqi ilə bağlıdır. “Yeddi ildırım” gələcəkdə açıqlanacaq hadisələri onların ardıcılığı ilə təmsil edir. Dörd nişanənin birincisi, üçüncü yayın yerinə yetməsi olaraq Birləşmiş Ştatlara İslam tərəfindən edilən hücumu müəyyən edən 11 sentyabr 2001 idi. Son nişanə, tariximizdə Bazar qanununu təmsil edən nişanə, İslam haqqında olmalıdır, çünki Alfa və Omeqa həmişə başlanğıcdan sonu göstərir, və Alfa və Omeqa məhz bu tarix üçün “yeddi ildırım” möhürləyən Odur. Bazar qanunu zamanı İslam Birləşmiş Ştatlara hücum edəcək.

Bu, indi açılmaqda olan yeddi göy gurultusunun möhürünün açılmasının üç əsas ünsüründən biridir. Musa öz tarix xəttində Gecəyarısı Harayını təmsil edən xəbəri elan etdikdən sonra son hərəkətlər sürətlə baş verdi. İlkdoğanın peyğəmbərliyi yerinə yetirilərək Misirdə gecəyarısı fəryadını doğuranadək on fəvqəltəbii, viranedicilə bəla gəldi. Məsih Yerusəlimə daxil olan kimi çarmıxa apararı sürətli addımlar başlanmış oldu. Xəbər elan edildikdən sonra artıq geri dönüş yox idi. 12 avqust 1844-cü ildə Exeter düşərgə toplantısından etibarən, iki aydan da az müddət sonra bu qabaqcadan xəbər verilən hadisə yerinə yetdi.

Və Rəbbin sözü mənə nazil olub dedi: “Ey bəşər oğlu, İsrail torpağında sizin aranızda dolaşan bu məsəl nədir ki, deyirsiniz: “Günlər uzanır, hər görüntü puça çıxır?” Buna görə onlara de: Xudavənd Rəbb belə deyir: Mən bu məsəli aradan qaldıracağam və onlar artıq İsraildə onu məsəl kimi işlətməyəcəklər. Əksinə, onlara de: Günlər yaxındır və hər görüntünün icrası gəlmişdir. Çünki İsrail evi içində artıq nə boş bir görüntü, nə də yaltaq falçılıq olacaq. Çünki Mən Rəbbəm: Mən danışacağam və söyləyəcəyim söz yerinə yetəcək; daha gecikdirilməyəcək. Çünki sizin günlərinizdə, ey asi ev, Mən sözü söyləyəcəyəm və onu yerinə yetirəcəyəm”, — Xudavənd Rəbb belə buyurur. Yenə Rəbbin sözü mənə nazil olub dedi: “Ey bəşər oğlu, bax, İsrail evindən olanlar deyirlər: “Onun gördüyü görüntü hələ çox günlər sonrayadır və o, uzaq zamanlar barəsində peyğəmbərlik edir.” Buna görə onlara de: Xudavənd Rəbb belə deyir: Mənim sözlərimdən heç biri artıq gecikdirilməyəcək, lakin söylədiyim söz yerinə yetəcək”, — Xudavənd Rəbb belə buyurur. Yezekel 12:21–28.

